

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

123. An absolvere possit à suspensione, à qua absolvere potest Episcopus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

habet communior, de quo ex professo infra, ubi de potestate Vicarii circa matrimonialia.

Quaestio 121. Quas dispensationes specialiter committere Vicario suo possit Episcopus?

Respondeo primò, cum Episcopus in pluribus ordinaria auctoritate dispensare possit, Sbroz. l. cit. num. 3. citans Calder. cons. 3. de off. Vicar. Felin. in c. ar. si Clerici. de Judic. num. 21. Cardin. Alex. &c. Si enim ea, quae sunt dignitatis & jurisdictionis (intellige ordinariae) Episcopalis possint committi Praelato inferiori, & apud Sbroz. num. 4. Abb. in cap. quanto. de consuetud. num. 2. Felin. ubi ante, Syl. in summa. v. Episcopus. num. 9. multò magis ea poterunt committi Vicario, utpote cui multa ab Episcopo committi possunt, quae aliis committi non possunt juxta c. constitutus. de concess. prab. Sbroz. l. cit. n. 3.

2. Secundo, cum quoque in pluribus dispensare possit Episcopus auctoritate sibi per Papam delegata, poterit Vicario suo committere potestatem dispensandi in casibus à Sede Apostolica, vel Concilio generali Episcopis ratione dignitatis per generalem delegationem commissis aut concessis. V. G. potestatem dispensandi in omnibus irregularitatibus, & suspensionibus, ex delicto occulto provenientibus, excepta illa, quae oritur ex homicidio voluntario juxta Tridentinum sess. 24. c. 8. quia talis potestas generaliter delegata ratione dignitatis Episcopalis transit in ordinariam, ideoque alteri committi, & delegari poterit. Laym. in c. ult. de off. Vicar. in 6. num. 10. & ex eo Pirh. ad tit. de off. Vicar. num. 60. Si tamen Episcopus Vicario suo specialiter committit facultatem dispensandi in casibus Episcopalibus, sub ea commissione non comprehenduntur hi casus à Papa & concilio generali Episcopis, ratione suae dignitatis etiam generaliter delegati. Laym. Pirh. locis cit. Sbroz. l. 2. q. 36. num. 2. citans Cuch. Instit. juris can. de Vicario. num. 111. Mandok. ad reg. 3. Cancell. q. 7. num. 16. p. 1. nisi ex adjuncta clausula colligi possit, quòd Episcopus voluerit omnem potestatem suam, quae delegabilis est, committere Vicario. V. G. si additum sit: committimus Vicario nostro potestatem dispensandi in omnibus casibus, prout ea competit vel competere potest, etiam ex Papae vel alicujus delegatione, vel alias quomodo-cunque. Laym. Pirh. locis cit. citantes Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. n. 46.

3. Tertio; idem esse de casibus Papalibus, qui per accidens ad Episcopum devolvuntur ob difficultatem adeundi Papam, ait Laym. l. cit. sic colligi dicens ex iis, quae docet Sanch. l. 2. d. 40.

4. Quarto, potest Episcopus potestatem dispensandi etiam specialiter sibi delegatam subdelegare Vicario suo. Quia generaliter loquendo potest Episcopus etiam ea, quae non ut Ordinarius, sed ut specialis delegatus Sedis Apostolicae agere potest, speciali mandato committere seu delegare suo Vicario. Laym. l. cit. n. 11. ita dicens tenere DD. communiter in c. ult. §. veterum. de off. delegat. Pirh. l. c. n. 61. Sbroz. l. 2. q. 34. n. 3. citans Felin. in c. fin. de off. delegat. n. 8. juxta dicta supra ex Fagnan. in c. quoniam. de off. delegat. n. 9. quia delegatus à Principe potest subdelegare juxta l. à Judice. c. de Judicis. Limitatur tamen hoc ipsum primò: nisi forte persona Episcopi specialiter in rescripto delegationis designata & expressa sit, ita ut censetur electa industria personarum. Pirh. cit. num. 6. Sbroz. cit. q. 34. num. 3. Limitatur secundo, ut dum nudum solum ministerium dispensandi, absque cognitione causae delegatum esset

Episcopo, is illud subdelegare non possit, Laym. cit. num. 11. Sbroz. cit. q. 34. n. 4. & 5. citans plures Secus autem esset, dum dispensatio una cum cognitione causae delegata esset; jam enim Episcopus non censetur nudus minister, adeoque dispensandi ministerium una cum cognitione causae subdelegare potest. Sbroz. cit. num. 3. An verò in hoc casu subdelegare possit solum executionem, seu nudum factum dispensandi, non definit ibidem Sbroz. Ex iis verò, quae habet l. 2. q. 33. n. 6. (ubi, quòd in iis, in quibus Episcopo competit dispensare auctoritate ordinaria, possit nudum ministerium dispensandi absque causae cognitione demandare Vicario) sequi videtur à contrario, quòd in iis, in quibus non nisi delegatam habet potestatem dispensandi, non possit nudum ministerium subdelegare. Limitatur tertio, ut Episcopus subdelegare nequeat dispensationes sibi à Papa committendas, sed solum committas; jurisdictionem enim seu potestatem sibi nondum competentem, seu quam non habet, delegare non potest. Laym. cit. n. 11. Sbroz. l. 2. q. 34. n. 6.

Quaestio 122. An Vicarius generalis dispensare possit in interstitiis?

Respondeo, posse Vicarium habentem generale mandatum, dispensare, Episcopo absente in interstitiis temporum ordinationis. Fagnan. in c. de eo. de temp. ordinat. n. 12. dicens hanc esse sententiam S. Congregat.

PARAGRAPHUS V.

De potestate Vicarii quo ad absolvendum & relaxandum.

Quaestio 123. An Vicarius absolvere possit à suspensione, à qua absolvere potest Episcopus?

Respondeo: id eum non posse sine speciali mandato Episcopi. Ventrigl. Tom. 2. annot. 24. §. 1. num. 29. Pax Jord. l. 12. tit. 1. num. 219. Barbof. jur. Eccles. l. 1. c. 14. num. 24. citans Narbon. Ugol. &c. Intelligendumque id ipsum non videtur de suspensione, quam ipse tulit; sicut enim illam ex generali Vicariatus commissione ferre potest, saltem ubi non est perpetua aut multum diuturna. Sbroz. l. 2. q. 182. à n. 2. juxta dicenda paulò infra, ita etiam ab eadem absolvere poterit sine speciali commissione. Quod ipsum velle videtur Sbroz. dum l. 2. q. 183. absolute ait: quemadmodum Vicarius Episcopi suspendere potest, ita etiam absolvere potest; & quòd excommunicatus absolvendus remittitur ad suum excommunicatorem, id ipsum quoque extenditur ad suspensionem & interdictum. Sed intelligendum de suspensione juris seu Canonis, ubi ab ea absolvere potest Episcopus. Sbroz. l. 2. q. 184. num. 1. ubi: suspensum à suspensione juris seu Canonis Vicarius Episcopi absolvere non poterit sine speciali mandato. Declarat id ipsum num. 4. ut absolvere possit à suspensione juris in iis casibus, quibus Episcopo est permittum, ut quando esset lata suspensio in contumaciam, vel etiam ad tempus non determinatum, & in casibus non reservatis à conditore Canonis, super quibus Episcopus dispensare potest. Et sic posse Vicarium Episcopi absolvere à suspensione lata in contumaciam, & non in poenam delicti absolute sine termino, & reservatione, five jure communi five particulari confirmata per Papam, dicit teneri à Navar. in manual. confessar. c. 27. num. 162. post Innoc. communiter

niter receptum in c. 2. de solut. nisi tamen suspensio proveniat à delicto occulto, & non deducto ad forum contentiosum; quia tunc Vicarius Episcopi specialiter deputatus absolvere potest à suspensione, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis. Sbroz. cit. q. 184. num. 3. in fine. & num. 5. juxta expressam dispositionem Tridentini sess. 24. c. 6. De cetero Vicarius habens speciale mandatum ad absolvendum etiam à suspensione, non poterit vi illius adhuc absolvere suspensum in iis casibus, ubi absolutio specialiter esset demandata Episcopo per Papam. Sbroz. l. 2. q. 186. remissivè ad se ipsum q. 35. l. 2.

Questio 124. An Vicarius relaxare possit interdictum?

Respondeo de relaxatione interdicti pariter ac de absoluteione à suspensione faciendâ à Vicario est loquendum. Hinc in casibus, in quibus Vicarius absolvere potest à suspensione, potest etiam absolvere ab interdicto. Sbroz. l. 2. q. 185. num. 2. Pax-Jord. l. cit. num. 201. est enim poena interdicti minor poena suspensionis ab officio, ut Diaz. in pract. crim. Can. c. 21. in princ. atque ita jam Vicarius de mandato speciali, & non sine illo relaxare poterit interdictum à jure vel Canone prolatum. Sbroz. l. cit. n. 3. nimirum in illis casibus Episcopo permissis, nec reservatis à conditore Canonis juxta dicta quæst. præced. de suspensione.

Questio 125. An Vicarius generalis Episcopi absolvere possit ab excommunicatione?

1. Respondeo primò: absolvere potest sine speciali mandato ab excommunicatione, quam ipse tulit. Sbroz. l. 2. q. 172. num. 1. Regula enim communis, quod excommunicatus remittitur ad suum excommunicatorem ab eo absolvendus. Sbroz. l. 2. q. 183. num. 2. & cit. q. 172. num. 1. juxta c. pastoralis. §. præterea. de offic. ordinar. & ibidem Felin. num. 9. & ille, qui potest condemnare, etiam potest absolvere; convertibilique sunt absolvere & condemnare, ita ut qui potest unum, possit & alterum. Sbroz. q. 172. num. 2. citatis. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 43. num. 3. & seq. ubi etiam dicat, potestatem datam ad ligandum esse quoque commissam ad solvendum. Innoc. in c. prudentiam. de offic. delegat. num. 14. Butrio in c. tua. de offic. Vicar. &c. & in terminis de Vicario Episcopi tenent Cardin. in Clem. 1. de off. Vicar. n. 19. Covar. in c. alma. p. 1. §. 2. n. 10. Et in excommunicatione hominis solus excommunicans absolvit, etiam si sibi non reservaverit absolutionem. Sbroz. l. 2. q. 179. n. 7. nisi, ut addit Sbroz. n. 8. lata sit excommunicatio per hominis vel judicis sententiam, quæ generalis sit.

2. Extenditur responsio primò (quæ extensio uti & extensio subsequens applicari quoque potest absoluteioni ab excommunicatione faciendâ à Vicario ex commissione ei specialiter delegata) ut etiam absolvere possit Vicarius extra Diocesim. Sbroz. cit. q. 172. num. 5. quia hæc absolutio est jurisdictionis voluntariæ, quæ etiam extra provinciam exerceri potest, juxta l. 2. ff. de offic. procons. ubi Baldus, Jason, in l. fin. ff. de jurisdic. omni. Judic. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 43. num. 16. & 19. Sbroz. l. cit. Extenditur secundò ad Vicarium Episcopi, etsi is Sacerdos non esset. Sbroz. cit. q. 172. num. 7. citatis Abb. in cap. ab excommunicato. de rescript. n. 16. & in c. transmissam. de elect. num. 2. Navar. in manual. confess. c. 27. n. 14. Anton. 3. p. tit. 24. c. 77. Tabien.

v. Absolutio, qui etiam dicat, à sola excommunicatione posse excommunicatorem absolvere quò ad forum conscientie, etiam non Sacerdotem, sed solâ primâ tonsurâ initiatum; non tamen quò ad forum poenitentiae, ubi absolutio ab excommunicatione conjungitur cum absoluteione à peccatis. Eò quòd excommunicatio actus sit jurisdictionis, & à Judice Ecclesiastico exerceri possit, etiam non Sacerdote, vel etiam Diacono aut Subdiacono. Sbroz. n. 8. ex Covar. in c. alma mater. p. 1. §. 11. num. 10. de sentent. excommunicat. & consequenter etiam ab eodem absolvi juxta dicta paulò ante. Subjungit tamen Sbroz. num. 10. Vicarium non Sacerdotem, cum ipse absolvere nequeat à culpa, sed tantum à poena, facturum sanctè & honestè, si committat absoluteionem Sacerdoti, qui absolvat à poena & à culpa. Pro quo citat Abb. in cit. c. excommunicato. n. 16. Syl. in sum. v. absolutio. Bottæ. de Synodo, &c. Quin & in fine num. 3. addit Sbroz. commodius videri committere absoluteionem presbytero, à quo, ut absolvetur excommunicatus coram Notario & testibus, curare debet, ut, cum oportuerit, probare possit absoluteionem. Unde jam etiam patet, absoluteionem ab excommunicatione per Vicarium delegari posse alteri, ut ex professo tradit Sbroz. l. 2. q. 181. à num. 1. citatis Imol. & Butrio. in c. ab excommunicato. de rescript. Abb. & Felin. in c. his, quibus. de offic. ordinar. dum scribunt absoluteionem ab excommunicatione esse delegabilem per Ordinarium, & consequenter per Episcopi Vicarium, ut pote qui Ordinarius est, quemadmodum & ipsa excommunicatio delegabilis est juxta Abb. in cit. c. his quibus, & in c. pastoralis. de offic. Ordinar. Sbroz. cit. q. 181. n. 3.

3. Limitatur è contra, ut non possit Vicarius absolvere ab excommunicatione, quam ipse tulit ex commissione excommunicandi sibi tantum delegata, nisi id expressè in illa commissione dicatur. Sbroz. cit. 172. num. 14. citans Borgal. tract. de irregulari. & dispens. p. 6. tit. de absolut. à majore excommunic. n. 29. Quod ipsum tamen sublimitat Sbroz. num. 15. ita ut, dum Vicarius haberet mandatum Episcopi ad excommunicandum, & excommunicavit in contumacia, absolvere possit, nisi esset commissa causa cum termini perfixione ad expediendum, & terminus esset elapsus. Alias enim extra hunc terminum Vicarius Episcopi sine speciali mandato absolvere nequeat excommunicatum.

4. Respondeo secundò. Tamen si igitur Vicarius absolvere possit ab excommunicatione lata ab homine, puta ab Episcopo (saltem dum hic sibi eam absoluteionem non reservavit) vel ejus delegato, ut satis indicat Sbroz. l. 2. q. 179. in princ. (de quo ex professo quæst. seq.) non poterit tamen sine speciali mandato absolvere excommunicatos excommunicatione juris seu Canonis. Sbroz. ibidem. num. 1. & 2. citans Gl. in c. sua. 2. de poenit. & remissione in 6. n. refutatur. Abb. in c. nuper de sent. excomm. n. 6. Felin. ibid. num. 1. Butrio in c. sua. de offic. Vicar. &c. eò quòd dispensatio à Canone videtur permissa solis Episcopis. Pro quo citat inter alios Felin. in c. pastoralis. §. præterea. num. 10. de offic. ordinar. ubi dicat, quòd ubicunque Canon relinquit absoluteionem ab excommunicatione inferioribus, intelligatur de solis Episcopis.

5. Respondeo tertio: sic quoque sine speciali mandato absolvere nequit ab excommunicatione majore Episcopo reservata. Sbroz. cit. q. 179. n. 3. citatis Felin. & Abb. in cit. c. nuper. Idque etiam si excommunicatio lata fuerit per constitutionem seu statutum Episcopi, sive Prælati Ecclesiastici. Sbroz.